

Werkloosheid

[Appellante], te [woonplaats], tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage van 12 oktober 2010, nr. 09/13213 (hierna: aangevallen uitspraak), in het geding tussen: appellante,

en
de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: Uww).

De complete uitspraak is te raadplegen op www.sdu-usz.nl.

281

Centrale Raad van Beroep
9 september 2011, nr. 10/5148 Wajong, LJN BS1117
(Schuttel, Brand, Zeijen)

Anticumulatie. Terugnwerkende kracht.

[Wajong art. 50]

Essentie en samenvatting: De bewoordingen van art. 50 Wajong staan er in beginsel niet aan in de weg dat dit artikel met terugwerkende kracht wordt toegepast. Verwezen wordt naar de uitspraak van 5 november 2008, LJN BG3717, met betrekking tot de toepassing van art. 44 WAO dat eenzelfde anticumulatieregeling bevat als art. 50 Wajong. Ook doel en strekking staan daar in beginsel niet aan in de weg. Dit laat onverlet dat toepassing met terugwerkende kracht onder omstandigheden in strijd kan zijn met het beginsel van rechtszekerheid, dan wel een (andere) ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

[Appellante], te [woonplaats], tegen de uitspraak van de Rechtbank Alkmaar van 12 augustus 2010, nr. 09/1207 (hierna: aangevallen uitspraak), in het geding tussen: appellante,

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: Uww).

282

Centrale Raad van Beroep
10 augustus 2011, nr. 10/6129 WW-T, LJN BR4688
(Van den Hurk, Greebe, Van de Kerkhof)
Noot mr. R.L. van Heusden

Aanvang fictieve opzegtermijn. Wederzijds goedvinden of ontbinding.

[WW art. 16 lid 3]

Essentie: Voor de aanvang van de fictieve opzegtermijn is in dit geval bepalend de gesloten beëindigingsovereenkomst en niet de nadien uitgesproken ontbinding van de arbeidsovereenkomst door de kantonnier per dezelfde datum.

Samenvatting: Op 29 mei 2009 hebben appellante en zijn werkgever een beëindigingsovereenkomst gesloten, inhoudende dat de arbeidsovereenkomst eindigt op 1 oktober 2009 en appellante een beëindigingsvergoeding van € 25.000,- ontvangt. Op verzoek van de werkgever heeft vervolgens de kantonnier bij beschikking van 30 september 2009 de arbeidsovereenkomst per 1 oktober 2009 ontbonden en een vergoeding van € 25.000,- aan appellante toegekend. Het Uww heeft het standpunt ingenomen dat de arbeidsovereenkomst door ontbinding is geëindigd en dat de geldende opzegtermijn drie maanden is, zodat appellante tot en met 31 december 2009 niet werkloos is geworden omdat de ontvangen ontbindingsvergoeding gelijk moet worden gesteld met het recht op onverminderde loonbetaling tot en met die datum. De Raad kan dit standpunt niet onderschrijven. Het enkele indienen bij de kantonnier van de voor het verkrijgen van een ontbinding benodigde stukken ontnaemt niet de kracht aan een eerder gesloten overeenkomst. Er is geen regel dat een door de kantonnier uitgesproken ontbinding van de arbeidsovereenkomst een eerder door partijen overeengekomen beëindiging met ingang van de zelfde datum terzijde schuift. Dat betekent dat voor het doen eindigen van de arbeidsovereenkomst

komt, bepalend is. Als gevolg van de gesloten beëindigingsovereenkomst is appellante met ingang van 1 oktober 2009 werkloos geworden.

[Appellante], te [woonplaats], tegen de uitspraak van de Rechtbank Rotterdam van 30 september 2010, nr. 10/1055 (hierna: aangevallen uitspraak), in het geding tussen: appellante,
en
de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: Uww).

I. Procesverloop

Namens appellante heeft mr. H. Valk, werkzaam bij FNV Bondgenoten, hoger beroep ingesteld. Het Uww heeft een verweerschrift ingediend. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 20 juli 2011. Voor appellante is verschenen mr. M.J. Blom, kantoorgenoot van mr. Valk. Het Uww heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. W.N.J. Evers.

II. Overwegingen

1.1 Op 29 mei 2009 hebben appellante en zijn werkgever een beëindigingsovereenkomst gesloten die – voor zover hier van belang – inhoudt dat de arbeidsovereenkomst tussen appellante en de werkgever met wederzijds goedvinden eindigt op 1 oktober 2009 en dat de werkgever aan appellante een beëindigingsvergoeding betaalt van € 25.000,-.

1.2 Op 30 september 2009 heeft de werkgever de kantonnier verzocht de arbeidsovereenkomst met appellante te ontbinden wegens een verandering in de omstandigheden. De werkgever heeft aangeboden appellante een vergoeding te betalen van € 25.000,- bij ontbinding van de arbeidsovereenkomst per 1 oktober 2009. Appellante heeft formeel verweer gevoerd. Bij beschikking van 30 september 2009 heeft de kantonnier de arbeidsovereenkomst per 1 oktober 2009 ontbonden en aan appellante door de werkgever aangeboden vergoeding toegekend.

1.3 Niet een op 18 augustus 2009 bij het Uww ingekomen formulier heeft appellante verzocht hem met ingang van 1 oktober 2009 een uitkering op

Werkloosheid

«USZ»

1.4 Beslissend op het bezwaar het Uww bij besluit van 11 februari 2010 heeft het Uww het standpunt arbeidsvergoeding door omdat de op grond van de BW geldende opzegtermijn de appellante tot en met 31 december 2009 werkloos is omdat de ontvangende loonbetaling is verminderde loonbetaling to 2. Bij de aangevallen uitspraak het beroep van appellante tegen februari 2010 ongegrond verk heeft appellante niet gevolgd in de beëindigingsovereenkomst de arbeidsovereenkomst was ontbinding daarvan geen bij Volgens de rechtbank hebbe werkgever kennelijk geen gen met de beëindigingsovereenkomst de beëindiging van de arbeidslaten plaatsvinden door ontbinding de kantonnier.

3.1 Appellante heeft in hoger beroep gehandhaafd dat de arbeidsvergoeding goedvinden is beëindigingsovereenkomst zijn arbeidsovereenkomst niet overeenkomen dat ter zou worden getraagd de arbeidsovereenkomst te ontbinden en geen van beiden van de beëindigingsovereenkomst appellante is hij op 1 oktober 2009 geworden, omdat te rekenen de in geval van een beëindiging goedvinden op vier maanden noemde fictieve opzegtermijn 3.2 Het Uww heeft bevestiging uitspraak bepleit. Hij acht van lant zijn medewerking heeft van de werkgever gewenste verklaringsprocedure en al bij zijn uitspraak vermeld dat hij met ingang van 1 oktober 2009 werkloos zou zijn omdat hij (hierna: Uww) recht heeft op een uitkering en zijn arbeidsovereenkomst recht ontbonden.

4. De Raad komt tot de volgende overwegingen op grond van artikel 16, eerste lid, van de Wet van 2009.

Bijstand

fictieve opzegtermijn terecht was uitgegaan van een beëindiging met wederzijds goedvinden. Dit betekende voor de werknemer dat hij niet kon profiteren van de kortingsregel.

De onderhavige jurisprudentie van de CRVB noopt partijen derhalve tot oplettendheid.

Willen partijen de kortingsregel van art. 16 lid 3, laatste volzin, WW benutten, dan is het zaak in de beëindigingsovereenkomst niet te spreken over een beëindiging met wederzijds goedvinden maar daarin (alleen) op te nemen dat de arbeidsovereenkomst zal eindigen via een (pro forma) ontbindingsprocedure. Zijn partijen onverhoopt reeds een beëindiging met wederzijds goedvinden overeengekomen en willen zij na dien toech de kortingsregel benutten, dan is het zaak de beëindigingsovereenkomst te wijzigen en daarin uit te gaan van (alleen) een beëindiging via een (pro forma) ontbindingsprocedure. Civielrechtelijk staat het partijen vrij om zulk een wijziging overeen te komen en ook socialezekerheidsrechtelijk zie ik geen bezwaren. Het zou mij althans vreemd en onrechtvaardig voorkomen indien de werknemer, gebruik makend van de civielrechtelijke mogelijkheden voor partijen om de beëindigingsovereenkomst te wijzigen, geconfronteerd zou worden met een beëindigingshandeling welke hij ontpopen zou hebben indien partijen direct voor een pro forma ontbindingsprocedure hadden gekozen.

Geheel terzijde kan overigens nog wel worden opgemerkt dat het toepassen van de kortingsregel bij pro forma ontbindingsprocedures eigenlijk niet strookt met de (kennelijke) ratio van die kortingsregel, te weten dat een korting gerechtvaardigd is omdat met het volgen van een ontbindingsprocedure enige weken gemoeid is. Dat art. 16 lid 3 WW aan de duur en inhoud van de gevolgde ontbindingsprocedure verder geen voorwaarden stelt, is iets dat de (calculerende) werknemer niet kan worden tegengeworpen.

R.L. van Heusden
advocaat bij Nautaduitiln te Rotterdam

283

Centrale Raad van Beroep
9 augustus 2011, nrs. 09/4314, 10/35 WWB, LJN BR7044
(Venema)

Maatregel. Verwijtbaarheid. Niet tekenen arbeidscontract. Onduidelijke situatie.

[WWB art. 9 lid 1 onder b, 18 lid 2; Afstemmingsverordening Oisterwijk 1]

Essentie: Het traject 'Op stap naar werk' heeft voor betrokkene een onduidelijke situatie gecreëerd omdat het opleggen van de verplichting tot het tekenen van een arbeidscontract niet goed verenigbaar is met het eerst nog laten onderzoeken van de geschiktheid tot het verrichten van werk tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst. Betrokkene treft geen verwijf van het niet ondertekenen van het arbeidscontract.

Samenvatting: Het traject 'Op stap naar werk' houdt in dat deelnemers een dienstverband gedurende de periode van één jaar krijgen aangeboden. De eerste maand van het traject is bedoeld als diagnosefase, waarin onder meer de fysieke en de psychische geschiktheid voor het verrichten van arbeid wordt beoordeeld. Indien mogelijk kan het verrichten van arbeid al tijdens de diagnose aan de orde zijn. Gebleken medische belemmeringen kunnen meebrengen dat het verrichten van arbeid eerst later in het traject aan de orde komt. Ter zitting heeft de vertegenwoordiger van het College te kennen gegeven dat het traject 'Op stap naar werk' is aan te merken als een niet-reguliere arbeidsvoorziening, die juist bedoeld is voor belanghebbenden met een grote afstand tot werk. In het kader van dit traject wordt de geschiktheid voor het verrichten van werkzaamheden beoordeeld. Tegelijkertijd wordt aan het traject deelgenomen op basis van een arbeidscontract, met als gevolg dat de bijstandsuitkering wordt beëindigd. Het College stelt zich op het standpunt dat de medische bezwaren van betrokkene in het kader van dit tra-

College is er dan ook geen reden om op voorhand aan te nemen dat betrokkene op medische gronden niet in staat zou zijn deel te nemen aan het traject. De Raad is van oordeel dat het College met de inrichting van het Traject 'Op stap naar werk', een onduidelijke situatie heeft gecreëerd. Het opleggen van de verplichting tot het tekenen van een arbeidscontract, waarmee de betrokkene zich onder meer verbindt om arbeid te verrichten, is niet goed verenigbaar met het eerst nog laten onderzoeken van de geschiktheid tot het verrichten van werk, tijdens de duur van de arbeidsovereenkomst. Dit klemt te meer omdat betrokkene, daarin gesteund door ggz-psycholoog Kok, zich vanwege lichamelijke en geestelijke klachten niet tot werken in staat achtte. Het niet tekenen van het arbeidscontract door betrokkene wordt dan niet verwijtbaar geacht.

[Appellante], te [woonplaats], tegen de uitspraken van de Rechtbank Breda van 20 juli 2009, nr. 08/5505 (hierna: *aangevallen uitspraak 1*) en van 9 december 2009, nr. 09/1168 (hierna: *aangevallen uitspraak 2*), in de gedingen tussen: appellante,

en
het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Oisterwijk (hierna: College).

I. Procesverloop

Namens appellante heeft mr. A. Schreurs, advocaat te Tilburg, hoger beroep ingesteld. Het College heeft verweerschriften ingediend. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 28 juni 2011. Appellante is, zoals vooraf bevestigd, niet verschenen. Het College heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. W. Rombout, werkzaam bij de gemeente Oisterwijk.

II. Overwegingen

1. De Raad gaat uit van de volgende in dit geding van belang zijnde feiten en omstandigheden.

1.1 Appellante ontving, ten tijde hier van belang, bijstand ingevolge de Wet werk en bijstand (WWB) naar de norm voor een alleenstaande.

1.2 Appellante heeft op 13 juni 2008 een trajectplan ondertekend dat ziet op deelname aan het traject "Op stap naar werk". In het kader van dit traject zijn met appellante de mogelijkheden om

1.3 Bij besluit van 20 augustus 2008 heeft de bijstand van appellante ingetrokken. Het College heeft de bijstand van appellante ingetrokken op 20 augustus 2008 voor de duur van 20% verlaagd.

1.4 Op 19 augustus 2008 heeft de Raad een arbeidscontract met appellante gesloten. Het College heeft de bijstand van appellante ingetrokken op 2 oktober 2008 heeft het College de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.5 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.6 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.7 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.8 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.9 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.10 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.11 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.12 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.13 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.14 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.15 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.16 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.

1.17 Bij besluit van 11 november 2008 heeft de Raad de bijstand van appellante met ingang van 1 september 2008, te ondertekent.